

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201000
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619201000.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. Q., narodenú dňa XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny U., dieťa rodičov: Y. L., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom Q., U. XXX, zastúpenej J. B. T., so sídlom U., T. XXX/X a L. Q., narodeného dňa XX.XX.XXXX., bytom Q., P. X, zastúpeného T. I. L. T., advokátkou, so sídlom U., W. X/B, o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 16. októbra 2019, č. k. 2P/50/2019-113, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o výživnom a vo výroku III. o zročnom výživnom p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojim rozsudkom schválil dohodu rodičov, na základe ktorej bola mal. P. zverená do osobnej starostlivosti a výchovy matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok a bol upravený styk otca s mal. P. (výrok I.). Súčasne bola otcovi uložená povinnosť s účinnosťou od 09.07.2019 prispievať na výživu mal. P. sumou 350,- eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej (výrok II.) a bolo rozhodnuté o zročnom výživnom pre mal. P. vo výške 859,67 eur za obdobie od 09.07.2019 do 31.10.2019, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky maloletej do troch mesiacov od právoplatnosti tohto výroku rozsudku (výrok III.).

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že rodičia mal. P. nie sú manželia a nežijú od 16.04.2019 v spoločnej domácnosti. Maloletá býva spolu so svojou matkou, sestrami matky a starými rodičmi v dome, ktorého je matka s otcom spoluvlastníčkou. Výdavky spojené s bývaním predstavujú: elektrická energia 100,- eur mesačne, internet 15,- eur mesačne, vodné 20,- eur mesačne. Náklady na pobyt mal. P. v jasliach sú 425,- eur mesačne, poistenie 40,- eur mesačne, kozmetika 40,- eur mesačne, plienky 40,- eur mesačne, výlety s dieťaťom 100,- eur mesačne, benzín 100,- eur mesačne. Maloletá má zníženú imunitu, inak je zdravá a nemá zvýšené náklady na výživu. Matka poberá príspevok na starostlivosť o dieťa vo výške 280,- eur mesačne. Priemerný mesačný zárobok matky predstavuje 515,77 eur, priemerný mesačný zárobok otca predstavuje 1.985,- eur. Otec pracuje v D. a platí nájomné za byt vo výške 340,- eur mesačne, resp. 358,20 eur mesačne, platí hypotekárny úver na dom v podielovom spoluvlastníctve s matkou vo výške 159,96 eur mesačne, životné poistenie 29,36 eur mesačne, telefón 60,85 eur mesačne, cestovné 320,- eur mesačne, strava a hygiena 260,- eur mesačne, príspevok na bývanie svojej matke 120,- eur mesačne, iné výdavky 35,- eur mesačne. Rodičia inú vyživovaciu povinnosť nemajú.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané majetkové pomery rodičov v rozsahu dostatočnom na určenie výživného, ktoré zodpovedá pravidlám uvedeným v Zákone o rodine.

Príjmová časť rodičov bola zistená dostatočne presne, priemerný príjem matky je cca 515,- eur, ota 1.985,- eur, nemajú inú vyživovaciu povinnosť. Otec na Slovensku býva u matky, má však i samostatné bývanie v D.. Matkinu domácnosť obývajú aj jej rodičia, ktorí by sa mali na jej nákladoch podieľať. Rodičia maloletej majú jeden spoločný záväzok spočívajúci v splátke hypotekárneho úveru, ktorý však spláca otec dieťaťa. Určené výživné je cca 17,5 % z čistého priemerného mesačného príjmu otca, čo je primeraná výška výživného pri jednej vyživovacej povinnosti. Hoci otec dieťaťa pracuje v cudzine, nebolo preukázané, že by jeho náklady na bývanie boli zvlášť vysoké v porovnaní s tuzemskom, pričom aj náklady na cestovné si dokáže znížiť tým, že sa na nákladoch podieľajú spolucestujúci. Otec maloletej tiež priznal, že je poberateľom rodinných prídavkov, ktoré matke nevypláca, hoci ich účelom je úhrada potrieb dieťaťa. Súd prvej inštancie neurčil, hoci to navrhli obaja rodičia, časť výživného na účely tvorby úspor, pretože bolo zistené, že náklady na jasle sú v takej výške, že spolu s ostatnými nevyhnutnými nákladmi na dieťa, by sa životná úroveň dieťaťa znížila na úkor tvorby budúcich úspor, čo sa v súčasnosti javí byť neúčelné. Takto bez viazanosti na tvorbu úspor, bude mať matka dieťaťa viac prostriedkov na zabezpečenie záujmov dieťaťa, väčšie možnosti na aktívne trávenie voľného času s dieťaťom, aj na krytie nepredvídateľných jednorázových výdavkov. Súd prvej inštancie určil aj ročné výživné za obdobie od 09.07.2019 (od podania návrhu) do 31.10.2019, keďže sa platí mesačne vopred ako súčin sumy 350,- eur (či časti tejto sumy pre necelý mesiac júl) a počtu mesiacov s odčítaním sumy 3x150,- eur, ktoré sumy otec na výživu zaplatil, pričom bolo preukázané, že suma 200,- eur bola v mesiaci jún (spoločnú domácnosť však netvorili už skôr). Ide tak o sumu 859,67 eur. Splatnosť súd určil 3 mesiace vzhľadom k výške ročného výživného. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 4, § 25 ods. 1, 2, § 62, § 65, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 3 Zákona o rodine.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletej a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom zmenil tak, že mu uloží povinnosť prispievať na výživu mal. P. sumou 200,- eur mesačne s tým, že zároveň ho zaviazá platiť výživné určené na tvorbu úspor dieťaťa vo výške 50,- eur mesačne na osobitný účet, ktorý v prospech dieťaťa zriadi matka v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Jeho odvolanie smerovalo proti výroku II. a výroku III. Vytýkal súdu prvej inštancie, že nezohľadnil dostatočne jeho mesačné výdavky, ktoré vynakladá na to, aby mohol zabezpečiť živobytie pre seba a mal. P.. Ide predovšetkým o výdavky na pohonné hmoty do mesta J. v D. vzdialeného 511 km od miesta jeho bydliska a nájomné za byt v D. vo výške 358,- eur mesačne, ku ktorým nákladom je potrebné pripočítať aj bežné náklady na život v D.. Je potrebné brať do úvahy i fakt, že počas víkendov sa zdržiava na Slovensku a musí mať zabezpečené okrem bývania v D. aj dôstojné bývanie v mieste bydliska maloletej a udržiavať tak v podstate dve domácnosti, čím sa navyšujú jeho náklady. Je potrebné prihliadnuť i na mieru diskomfortu, ktorým je zaťažovaný výkonom práce v zahraničí, a ktorý podstupuje za účelom dosiahnutia príjmu, ktorý by v mieste bydliska dieťaťa nebol schopný dosiahnuť. Z týchto dôvodov považoval posudzovanie daného skutkového stavu súdom prvej inštancie za formalistické, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia využil matematický prepočet sumy výživného na percentá z jeho čistého mesačného príjmu a nedostatočne zohľadnil všetky vstupné faktory na jeho strane. Nedostatočne tiež zohľadnil, že po odsťahovaní zo spoločnej domácnosti s matkou, jej zanechal a mal. P. umožnil bezplatne užívať novopostavený rodinný dom zaťažovaný hypotekárnym úverom, ktorý výlučne on spláca. Zabezpečenie bytovej potreby pre dieťa aj matku, je významnou formou plnenia z jeho strany, čo treba brať do úvahy pre určenie sumy výživného. Mal. P. má vytvorené plnohodnotné bývanie v novopostavenom rodinnom dome, pričom on trávi čas na Slovensku v byte so svojou matkou. Mal. P. má tak vytvorené lepšie podmienky ako jej otec. Za nesprávny považovali záver súdu prvej inštancie, že nie je potrebné časť určeného výživného použiť na tvorbu úspor pre maloletú, nakoľko takto určené výživné by neprimerane zaťažilo matku, keď suma výživného by nepokrývala náklady na jasle. Súd prvej inštancie nebral do úvahy príspevok 280,- eur, ktoré matka poberá. Bolo čisto na rozhodnutí matky, keď pred poberaním rodičovského príspevku uprednostnila poberanie príspevku na starostlivosť o dieťa a umiestnila mal. P. do jasli, za ktoré platí 425,- eur mesačne, pričom jej príjem je vo výške 515,- eur mesačne. Zastával názor, že poberanie rodičovského príspevku vo výške 220,70 eur mesačne, by bolo pre matku výhodnejšie ako alternatíva dosahovania príjmu vo forme mzdy z pracovného pomeru. Poukázal na skutočnosť, že mal. P. má necelé tri roky a výživné vo výške 350,- eur mesačne je neadekvátne jej potrebám.

5. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že otec nepreukázal, že má pravidelné mesačné výdavky v ním tvrdenej výške na cestu z/do práce, keďže predložila SMS správy a výpisy zo sociálnej siete facebook a predniesla svoje predchádzajúce skúsenosti, že pri cestách do práce náklady na benzín

hradili ďalší spolucestujúci. Ďalej uviedla, že otec platí nájomné za dvojizbový byt, ktorý je podľa jej názoru nadštandardným pre jednu osobu a nič mu nebráni prenajať ho i ďalšej osobe. Tvrdila, že bežné náklady v D. sa rovnajú nákladom, ktoré vynakladá i ona na Slovensku, čo nepriamo potvrdzuje samotná výška nájmu za byt, ktorá sa rovná výške nájmu za byt aj na Slovensku. Otec na Slovensku býva v byte so svojou matkou a bratom a jeho výdavky sú minimálne, keďže sa na nich podieľajú tri dospelé osoby so samostatným príjmom. Poukázala na skutočnosť, že otec sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti na základe svojho vlastného rozhodnutia, nikto mu nebránil s ňou a s mal. P. v domácnosti žiť. Krátko po svojom odchode ju vyzval na riešenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti - rodinnému domu, ktorý ešte neprešiel ani kolaudáciou, v rámci ktorého bude riešená i otázka splátok hypotekárneho úveru. Všetky náklady spojené s bývaním v predmetnom dome hradí ona spolu so svojimi rodičmi, otec sa na nich nepodieľa. Pokiaľ ide o úspory pre mal. P. a jej návštevu súkromného predškolského zariadenia uviedla, že samotný otec na tom trval, aby mal. P. takéto zariadenie navštevovala a pokiaľ by súdom priznaná výška výživného nepokrývala ani náklady na uvedené zariadenie, nemala by dostatok finančných prostriedkov na úhradu týchto nákladov. Ďalej uviedla, že otec poberá v D. rodinné prídavky na maloletú, ktoré mu pokrývajú podstatnú časť výživného, nakoľko tieto jej ani dieťaťu nikdy nepoukázal. Matka pripojila k svojmu vyjadreniu návrh otca na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou zo dňa 17.06.2019, z ktorého vyplýva, že otec sa domáha vyporiadania podielového spoluvlastníctva k domu a motorovému vozidlu, ktoré veci nadobudli počas ich spolužitia tak, že ona prevezme uvedené nehnuteľnosti - rozostavaný dom a rozostavaný záhradný domček, ako i motorové vozidlo W. i XX do svojho výlučného vlastníctva, prevezme hypotekárny úver, on prevezme záväzok zo zmluvy o pôžičke vo výške 28.243,45 eur a ona mu vyplatí na vyrovnanie 49.121,73 eur, prípadne dôjde k predaju vecí v podielovom spoluvlastníctve.

6. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny.

7. Otec vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach v jeho odvolaní a doplnil, že na základe právoplatnosti výroku o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, stráca nárok na poberanie prídavku na dieťa a predpokladá, že tento si do budúcnosti bude uplatňovať matka.

8. Ďalšie vyjadrenia k veci podané neboli.

9. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len "CMP") bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch II., III. potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP .

10. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol účastníkmi spochybnený vo výroku I., ktorým súd schválil rodičovskú dohodu ohľadne zverenia, zastupovania a spravovania majetku maloletej a z úpravy styku otca s maloletou. V tomto výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

11. Odvolanie otca smerovalo výlučne proti výroku II., ktorým súd prvej inštancie rozhodol o výživnom zo strany otca pre mal. P. vo výške 350,- eur mesačne, s účinnosťou od 09.07.2019 a súvisiacom výroku III. o zročnom výživnom vo výške 859,67 eur zo strany otca pre mal. P. za obdobie od 09.07.2019 do 31.10.2019, ktoré je otec povinný zaplatiť k rukám matky do troch mesiacov od právoplatnosti tohto výroku rozsudku.

12. Otec detí v podanom odvolaní vytyka súdu prvej inštancie, že dostatočne neprihliadol na jeho náklady, jednak na cestovné, bývanie, stravu a uspokojovanie ostatných potrieb v D., kde pracuje a ako i na skutočnosť, že musí viesť dve domácnosti (v D. i na Slovensku), aby mohol udržiavať kontakt s maloletou. Vytykal tiež súdu, že výška výživného je pre maloletú neprimerane vysoká a navrhol, aby mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. P. sumou 200,- eur mesačne a 50,- eur na tvorbu úspor.

13. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich

schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zák. o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti, súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zák. o rodine).

14. V danom prípade, súd prvej inštancie rozhodoval o určení výživného pre maloleté deti aj za použitia ustanovenia § 75 ods. 1 Zák. o rodine. Podľa tohto ustanovenia, súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného (maloletých detí), ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (otca).

15. Preskúmaním vecí odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil uvedenými ustanoveniami Zákona o rodine a z nich vyplývajúcou zásadou, že výživným pre dieťa má byť zabezpečená životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu jeho rodičov. Súd prvej inštancie vychádzal pri určení výživného z priemerného mesačného zárobku matky vo výške 515,77 eur s tým, že zohľadnil, že dostáva príspevok na starostlivosť o dieťa vo výške 280,- eur, a z príjmu otca vo výške 1.985,- eur s tým, že poberá prídavok na dieťa vo výške 92,- eur. Zohľadnil náklady maloletej, spočívajúce predovšetkým v nákladoch na pobyt v predškolskom zariadení vo výške 425,- eur mesačne, ako i ďalšie náklady spojené so stravou, kozmetikou, plienkami, výlety a pod., a ako i náklady otca na bývanie v D. i na Slovensku na jeho stravovanie, hygienu, telefón a obvyklé výdavky (viď bod 9 až 16 odvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie).

16. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti vychádzal z pomerov jednak na strane mal. P., ktoré náklady skutočne predstavujú predovšetkým náklady na predškolské zariadenie vo výške 425,- eur mesačne, ale i ostatné bežné náklady primerané jej veku, ako i z pomerov na strane jej rodičov, keď zohľadnil nielen potreby maloletého dieťaťa, ale i príjmy a odôvodnené výdavky jeho rodičov. Odvolací súd zastáva názor, že zárobkové a majetkové pomery otca mu umožňujú platenie výživného pre mal. P. v rozsahu, ako bolo stanovené rozhodnutím súdu prvej inštancie.

17. Pokiaľ otec vytykal súdu prvej inštancie, že neprihliadol na jeho náklady na cestovné do miesta výkonu jeho práce v D., odvolací súd musí vychádzať z obsahu spisu, v ktorom matka tvrdila a predložila dôkazy o tom, že na cestovnom, resp. nákladoch na pohonné hmoty, sa podieľajú i iní spolucestujúci, ktorých otec oslovuje prostredníctvom sociálnych sietí. Odvolaciemu súdu je známa táto skutočnosť, že takýmto spôsobom ľudia do zamestnania, resp. zo zamestnania cestujú. Otec tieto tvrdenia matky žiadnym spôsobom nevyvrátil, obmedzil sa len na vyčíslenie nákladov na cestovné. Nie je potom možné uzavrieť bez akýchkoľvek pochybností, že náklady na cestovné uhrádza výlučne otec a nepodieľajú sa na ňom i tretie osoby. Otcom tvrdené náklady na cestovné do D. vo výške 320,- eur mesačne, boli matkou relevantným spôsobom spochybnené a odvolací súd na ne prihliadať nemohol.

18. K tvrdeniu otca, že súd neprihliadol na jeho zvýšené náklady, keď musí viesť dve domácnosti, jednu v D. a jednu na Slovensku a nebral do úvahy ani mieru diskomfortu, ktorým je zaťažovaný výkonom práce v zahraničí, ktorý podstupuje za účelom dosiahnutia príjmu, odvolací súd udáva, že pokiaľ ide o náklady na bežný život v D., zastáva názor, že tieto sú porovnateľné a v niektorých ohľadoch možno i nižšie ako na Slovensku (napr. niektoré druhy potravín). Naviac, otec má zabezpečené dôstojné bývanie v D. v dvojizbovom byte, ktorý podľa svojich tvrdení užíva sám, čo nie je možné považovať za diskomfort. D. je podľa rôznych prieskumov považované za krajinu s najvyššou životnou úrovňou v Európe, najlepšou krajinou na život, najlepšimi pracovnými podmienkami a pod., nie je preto odvolaciemu súdu zrejmé, v čom videl otec maloletej diskomfort života v tejto krajine a výkonu práce v tejto krajine. Ak diskomfort videl v tej skutočnosti, že musí dochádzať za prácou, je nutné uviesť, že sa jedná o bežný jav, ktorý podstupujú tisíce zamestnancov v celej Európskej únii, ktorej je Slovensko súčasťou. K tvrdeniu otca o udržiavaní dvoch domácností (v D. i na Slovensku), je potrebné uviesť, že pokiaľ otec v D. užíva dvojizbový byt sám, na Slovensku užíva iba počas víkendov spolu s matkou a svojim bratom byt svojej matky, podieľa sa na udržiavaní tejto domácnosti len v rozsahu svojho pobytu v nej, maximálnom rozsahu jednej tretiny, nakoľko predmetný byt užívajú tri dospelé osoby, ktoré majú príjem a musia sa tak v primeranom rozsahu podieľať na nákladoch spojených s užívaním tohto bytu.

19. Je pravdou, že výlučne otec uhradza hypotekárny úver na rodinný dom, ktorý majú rodičia mal. P. v bezpodielovom spoluvlastníctve (otázne je, či dom právne existuje, nakoľko výpis z katastra nehnuteľností predložený nebol), dom nie je skolaudovaný, otec však neuhradza žiadne náklady spojené s užívaním tohto domu, na ktorých sa podieľa výlučne matka a jej príbuzní. Nie je možné tiež prehliadnuť, že otec síce hypotekárny úver platí, súčasne však požiadal matku o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktorým chce jednak nehnuteľnosť, jednak hypotekárny úver, ako i motorové vozidlo, ktoré rodičia zakúpili počas trvania ich spolužitia, previesť na matku s tým, že táto mu má vyplatiť sumu takmer 50.000,- eur. Nie je možné potom prihliadať na skutočnosť, že otec zabezpečuje maloletej nadštandardné bývanie v dome, nakoľko sa jedná o dom, ktorého je podielovým spoluvlastníkom a žiada toto podielové spoluvlastníctvo zrušiť, prikázať ho do výlučného vlastníctva matky a od matky žiada výplatu 50.000,- eur a prevzatie hypotekárneho úveru v pôvodnej výške 40.000,- eur.

20. K námietkam otca, týkajúcej sa rozhodnutia súdu, ktorým nenariadil splácanie časti výživného platbou na účet maloletej a vytváraním tým úspor, odvolací súd poukazuje na výšku poplatku za predškolské zariadenie maloletej, ktoré i po odpočítaní príspevku zo strany štátu vo výške 280,- eur, ktoré matka dostáva, nie je plne hradené týmto príspevkom, je potrebné naň prispieť minimálne sumou 145,- eur mesačne, pričom maloletá má i ďalšie náklady spojené so stravovaním, oblečením, hygienou a pod. Odvolací súd tiež nemohol prehliadnuť skutočnosť, že mal. P. začala navštevovať predškolské zariadenie vo februári 2019, teda v období, kedy rodičia žili v spoločnej domácnosti (otec sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval 16.04.2019). Javí sa potom ako pravdivé tvrdenie matky, že na návšteve predškolského zariadenia za uvedenú sumu, sa rodičia dohodli. Opak z obsahu spisu nevyplýva.

21. Z týchto dôvodov Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o výživnom a súvisiacom výroku III. o zročnom výživnom, považoval za vecne správny, a preto v tomto rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

22. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade podstatnej zmeny pomerov na strane maloletej P. alebo jej rodičov, je možné rozhodnutie o výške výživného v danej veci zmeniť aj bez návrhu od času, keď podstatná zmena pomerov nastala (§ 121 CMP).

23. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza (§ 76 CMP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletemu možno vykonať cestou exekúcie podľa Exekučného poriadku, a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných

majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.